

100 ČINJENICA O SUBOTI

Zašto treba poštovati subotu?

Što je suština subote? Kada je izdvojena, ko je uspostavilo i za koga?

Čiji je dan subota? Mnogi drže prvi dan sedmice - nedelju.

Što Biblija kaže o tome?

Adventisti drže sedmi dan - subotu. Na osnovi kojih biblijskih dokaza?

BIBLIJSKE ČINJENICE O SEDMOM DANU

1. Nakon šest dana delovanja u sedmici stvaranja Zemlje, Bog je počinio sedmog dana. (1. Mojsijeva 2, 1-3)
2. Ova istina potvrdila je taj dan kao Božji dan odmora, ili subotu. Ime subota znači dan odmora. Dan u koji se beba rodi kasnije postaje njezinim rođendanom. Tako je sedmi dan, dan u koji je Bog počinio, postao Njegovim danom odmora - subotnjim danom.
3. Zato je sedmi dan postao Božjim danom odmora. Da li možemo zameniti dan svog rođenja danom u koji nismo rođeni? Ne. Isto tako ne možemo zameniti Božji dan odmora danom u koji On nije počinio. Tako je sedmi dan još uvijek Božji subotni dan.
4. Stvoritelj je blagoslovio sedmi dan. (1. Mojsijeva 2,3)
5. On je posvetio sedmi dan. (2. Mojsijeva 20,11)
6. Bog je ustanovio subotu u Edemskom vrtu. (1. Mojsijeva 2,1-3)
7. Subota je ustanovljena pre pada u greh i zato nije simbol, jer su simboli uvedeni posle pada u greh.
8. Isus je rekao da je subota načinjena za čoveka (Marko 2,27); što znači za sve ljude bez obzira na vreme u kome su živeli i narod kome su pripadali.
9. Ona je uspomena na stvaranje. (2. Mojsijeva 20,11; 31,17) Svojim počivanjem u sedmi dan mi se sećamo tog veličanstvenog događaja.
10. Subota je dana Adamu, praocu ljudskog roda. (Marko 2,27; 1. Mojsijeva 2,1-3)
11. Ona je preko njega, kao našeg predstavnika, dana svim narodima. (Djela 17,26)
12. To nije jevrejska institucija, jer je uspostavljena 2300 godina pre nastanka jevrejske nacije.
13. Biblija je nikad ne zove jevrejskom subotom, već uvijek »subotom Gospoda Boga tvojega«. Ljudi trebaju pažljivo obeležiti Božji sveti dan odmora.
14. Subota se spominje u razdoblju patrijaraha.
15. Ona je prije Sinaja bila deo Božjeg zakona. (2. Mojsijeva 16,4.5.27-29)
16. Bog je stavio subotu u srce svog moralnog Zakona. (2. Mojsijeva 20,1-17) Zapovest o suboti kao danu odmora nepromjenljiva je kao i ostalih devet zapovesti.
17. Zapovest o suboti kao i sve ostale zapovesti izgovorena je glasom živoga Boga. (5. Mojsijeva 4,12.13)
18. Svaku zapovest Bog je lično napisao. (2. Mojsijeva 31,18)

19. Bog ih je ispisao na kamenim pločama i tako potvrdio njihovu nepromjenljivost. (5. Mojsijeva 5,22)
20. Ploče na kojima je bio ispisan Božji zakon čuvane su u Kovčegu zaveta, u Svetinji nad svetinjama. (5. Mojsijeva 10,1-5)
21. Bog je potpuno zabranio svaki rad subotom. (2. Mojsijeva 34,21)
22. Zato što su prezreli subotu, Bog je dozvolio da jedan naraštaj Izrailjaca umre u pustinji. (Jezekilj 20,12.13)
23. Ona je uzvišenim znakom istinitog Boga. (Jezekilj 20,20)
24. Bog je obećao da će Jerusolim zauvek stajati ako Jevreji budu čuvali i poštovali subotu. (Jeremija 17,24.25)
25. U svojoj kasnijoj istoriji dospeli su u vavilonsko ropstvo zato što su prekršili subotu. (Nemija 13,18)
26. Jerusolim je bio razoren zbog toga što je prekršena zapovest o suboti. (Jeremija 17,27)
27. Bog je obećao naročiti blagoslov svima koji je svetkuju. (Isaija 56,6.7)
28. Ovo obećanje sastavni je dio proročanstva koje se odnosi na hrišćansku religiju. (Vidi: Isaija 56. poglavlje)
29. Bog će uzdići svakoga ko čuva subotu. (Isaija 56,2)
30. Bog nas poziva da je zovemo »slavnom«, a ne »starom jevrejskom subotom« ili »jarmom ropstva«. (Isaija 58,13)
31. Budući da su »mnoge generacije« gazile subotu, ona će u posljednjim danima biti obnovljena. (Isaija 58,12.13)
32. Svi proroci čuvali su i poštovali sedmi dan.
33. Božji Sin u svojoj otkupiteljskoj misiji na našoj Zemlji poštovao je sedmi dan. Tako je sledio primjer svoga Oca. Zar da ne sledimo siguran primer i Oca i Sina? (Luka 4,16; Jovan 15,10)
34. Sedmi dan je Gospodnji dan. (Vidi: Otkrivenje 1,10; Marko 2,28; Isaija 58,13; 2. Mojsijeva 20,10)
35. Isus je bio Gospodar subote (Marko 2,28), što znači da je On ovaj naročiti i posvećeni dan držao i poštovao.
36. On je odbranio subotu kao ustanovu i poseban izraz Božje milosti usmerene čoveku. (Marko 2,23-28)
37. Isus nije napustio subotu, već je pažljivo učio kako je treba svetkovati. (Matej 12,1-13)
38. Svoje učenike učio je da subotom ne čine ništa što nije »po zakonu«. (Matej 12,12)
39. On je poučio učenike da subota treba biti poštovanom i posle Njegovog vaskrsenja. (Matej 24,20)
40. Pobožne žene koje su nakon raspeća brinule o Isusovom telu i grobu, vrlo pažljivo su svetkovale sedmi dan. (Luka 23,56)
41. Mnogo godina posle Hristovog vaskrsenja apostol Pavle u »subotnji dan« vrlo nadahnuto propoveda o planu spasenja čovjeka. (Dela 13,14)
42. Pavle, apostol neznabožaca, ističe da Jerusolimljani i njihovi knezovi nisu poštovali glasove proroka čije su reči čitali svake subote. (Dela 13,27)
43. Luka, nadahnuti hrišćanski istoričar, pišući svoje hronike ovaj dan označava kao naročiti dan za okupljanje i propovijedanje Božje reči. (Dela 13,44)
44. Obraćeni iz mnogoboštva pridaju suboti isto značenje. (Dela 13,42)
45. Prilikom velikog hršćanskog sabora 52. godine n. e. U prisustvu apostola i učenika apostol Jakov spominje subotu. (Dela 15,21)
46. Na svojim misionarskim putovanjima apostoli su subotom držali propovedi i molitvene sastanke. (Dela 16,13)

47. Apostol Pavle na javnim sastancima subotom čitao je i s prisutnima proučavao Bibliju. (*Dela 17,2.3*)
48. Propovjednici mlade hrišćanske Crkve posvećivali su mnogo vremena proučavanju Božje reči na skupovima koji su održani subotom. (*Dela 17,2*)
49. U knjizi Dela apostolska spominje se 48 sastanaka održanih tog dana. (*Vidi: Dela 13,14.44; 16,13; 17,2; 18,4.11*)
50. Jevreji i vernici prve hrišćanske Crkve nisu raspravljali o svetkovanju subote. To znači da su hrišćani u apostolskom razdoblju svetkovali subotu zajedno sa jevrejima.
51. Ni u jednoj optužnici podignutoj protiv apostola Pavla, nije mu se pripisivalo da zanemaruje subotnji dan.
52. Apostol Pavle jasno je objavio da je poštovao Zakon: »Niti zakonu jevrejskome, ni crkvi, ni cezaru što sagreših.« (*Dela 25,8*) On ovo ne bi mogao kazati da nije svetkovao subotu.
53. Subota se s najvećim poštovanjem 59 puta spominje u Novom zavetu.
54. Nijednom rečju u Novom zavetu ne spominje se da je subota ukinuta ili promenjena.
55. Bog nikada ni u jednom tekstu u SVETOM PISMU NIKOME NIJE DOZVOLIO DA RADI TOG DANA.
56. Nijedan hrišćanin pre ili posle Hristovog vakrsenja nije subotom obavljao svakodnevne poslove. U Novom zavetu nije zabeležen nijedan slučaj odbacivanja subote od strane apostola ili vernika rane hrišćanske Crkve.
57. U Svetom pismu ne postoji zapis da je Bog ikada povukao svoj blagoslov ili posvećenje sa subotnjeg dana.
58. Subota će biti večno svetkovana na obnovljenoj Zemlji. (*Isaija 66,22.23*)
59. Subota kao dan odmora važan je deo Božjeg zakona, koji je izašao iz Njegovih usta i bio zapisan Njegovim prstom na kamenim pločama kod Sinaja. (*Vidi: 2. Mojsijeva 20.poglavlje*) Kad je Isus započeo svoj rad, objavio je da nije došao poništiti Zakon: »Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke ...« (*Matej 5,17*)
60. Isus je ozbiljno prekorio fariseje kao licemjere koji su se pretvarali da ljube Boga dok su istovremeno Božji zakon podređivali svojim običajima i tradiciji. Svetkovanje nedelje deo je ljudske tradicije.

**BIBLIJSKE ČINJENICE
O PRVOM DANU
SEDMICE
(NEDELJI)**

1. Prve reči zapisane u Bibliji govore o radu koji je izvršen u nedelju, prvog dana u sedmici. (*1. Mojsijeva 1,1-5*) Ovo je učinio sam Tvorac gradeći temelje istorije života na našoj planeti.
2. Bog je prvi dan u sedmici odredio da bude radni dan. (*2. Mojsijeva 20,8-11*) Da li je pogrešno poslušati Boga?
3. Nijedan patrijarh nikada nije svetkovao nedelju.
4. To nije činio nijedan prorok.
5. Izričitom Božjom naredbom za Njegov izabrani narod prvi dan sedmice bio je običan radni dan najmanje 4000 godina.
6. Sam Bog naziva ga »radnim - težačkim« danom. (*Jezekilj 46,1*)
7. Bog nije počivao u taj dan.
8. Bog ga nikada nije blagoslovio.

9. Hristos nikada nije počivao u taj dan.
10. Isus se bavio drvodjeljskim zanatom sve do svoje tridesete godine. (*Marko 6,2.3*) On je svetkovao subotu i radio šest dana u sedmici.
11. Apostoli su radili nedeljom.
12. Apostoli je nikada nisu posebno izdvojili.
13. Crkva je nikada nije blagoslovila.
14. Nikada nije nosila blagoslov nebeskog Autoriteta.
15. Nikada nije bila posvećena.
16. Nijedan zakon božanskog porekla nije odredio svetkovanje nedelje.
17. Novi zavet ne zabranjuje rad tog dana.
18. Nikakva kazna ne postoji za nepoštovanje tog dana.
19. Svetkovanje toga dana ne donosi nikakav blagoslov.
20. Nikakvo pravilo ne određuje svetkovanje tog dana. Da li bi doista to tako bilo da je Gospod želio da ga svetujemo?
21. Nedelja nikada nije nazvana »hrišćanskom subotom«.
22. Nikada nije nazvana subotom.
23. Nigde nije nazvana Gospodnjim danom.
24. Nigde nije nazvana danom odmora.
25. Nijedan sveti naziv nije udružen s tim danom.
26. Nedelja je nazvana jednostavnim imenom: »prvi dan sedmice«.
27. Isus je nikada nije spomenuo.
28. Nedelja kao dan za svetkovanje nikad se ne spominje u Bibliji.
29. Nijednu reč u korist nedelje kao svetog dana nisu izrekli ni Bog Otac, ni Hristos ni nadahnuti ljudi.
30. Prvi dan sedmice u celom Novom zavetu spominje se osam puta, ali ne kao poseban i izdvojen dan: Matej 28,1; Marko 16,2.9; Luka 24,1; Ivan 20,1.19; Dela 20,7; 1. Korinćanima 16,2.
31. Šest od ovih navedenih tekstova odnose se na isti prvi dan sedmice.
32. Pavle je pozvao prve hrišćane da nedeljom obavljaju svoje svetovne poslove. (*1. Korinćanima 16,2*)
33. U celom Novom zavetu postoji samo jedan zapis o religijskom okupljanju održanom na taj dan, ali je to bio večernji sastanak koji se protegao duboko u noć. (*Dela 20,5-12*)
34. Ne postoji nijedna nagovest da je neki sličan sastanak održan pre ili posle toga.
35. Apostoli i vernici prve Crkve nisu imali običaj da se nedeljom okupljaju.
36. Nije postojala nikakva obaveza da se hleb loml nedeljom.
37. Postoji samo jedan zapis u kome se spominje ovakav skup. (*Dela 20,7*)
38. Ovaj sastanak trajao je do poslije ponoći tj. do zore. (*Dela 20,7-11.*) Isus je lomio hleb u četvrtak (*Luka 22*), a učenici su to činili svakog dana. (*Dela 2,42-46*)
39. Biblija nigde ne spominje da je prvi dan sedmice izdvojen da obznanjuje Hristovo vaskrsenje. Ovo je ljudska tradicija koja nije u skladu s Božjim zakonom. (*Matej 15,1-9*) Svojim bogatim značenjem krštenje nas između ostaloga podseća na Isusovu sahranu i vaskrsenje. (*Rimljanima 6,3-5*)
40. Novi zavet nigde ne spominje promenu svetosti subote ili bilo kakvu svetost prvog dana.